

Diversity Index - metodebeskrivelse

Metodebeskrivelse:

Diversity Index er ment å være, til forskjell fra mange spørreskjemaer, et reelt forskningsverktøy. Dette stiller svært mye strengere krav til reliabilitet (pålitelighet) og validitet siden poenget er å kunne koble dataene som samles inn opp mot andre faktorer (slik som sykefravær, turnover/retensjon, bonuser og så videre), og garantere at det statistiske grunnlaget stemmer.

Selve spørreskjemaet samler inn svar vedrørende en hel rekke psykososiale variabler (som over) og disse testes for reliabilitet hver eneste gang en organisasjon analyseres. I praksis vil dette si generell reliabilitet (intern korrelasjon målt med Cronbachs α), faktoranalyser (at spørsmålene peker på samme fenomen), intern forklart varians (hvor mye av spredningen av data forklares) og så videre – som er standard for samfunnsvitenskapelig forskning og utvikling av måleinstrumenter i denne sammenheng.

☞ For de som ikke er vant med forskningsmetode og reliabilitet, er den korte og enkle forklaringen her at spørreskjemaer ikke kan brukes til forskning med mindre man gjør en rekke statistiske kontroller som sørger for at det er et holdbart instrument.

Hva gjelder validitet, så jobber undersøkelsen med en begrenset prediktiv validitet ettersom hver organisasjon er et unikt samfunn med sin særegne organisasjonskultur. Likevel er det rimelig å anta at høynivåfunn fra resultatene i Backe også kan være gjeldende ellers i bransjen, selv om man kan finne variasjon i enkeltfaktorer.

Konstruktvaliditeten støttes både av KI-kvadrattesting av de enkelte psykososiale variablene, og også av kjent teori i feltet, i kombinasjon med erfaringer. Det vil alltid kunne være et diskusjonspunkt, men alt tyder så langt på at det er enighet mellom brukere rundt konstruktens natur, og at det teoretiske henger på grep med dette igjen. Ansiktsvaliditet følger samme logikk.

Diskriminant validitet og kriterievaliditet blir mindre relevant å diskutere i vår kontekst.

☞ For de som ikke er vant med forskningsmetode og validitet, er det greit å simpelthen forstå at når man utvikler et instrument, må det måle det man tror (og utelukkende det). Videre må instrumentet kunne predikere noe relevant for å at det er noen vits i å ha et instrument, og i dette tilfellet må vi til en grad også kunne anta at det vi har funnet hos Backe er relevant for andre i samme bransje.